راهنمای علائم :

مصوت های بلند :

آ : **ä** او : **ü** ای : **i**

مصوت های مرکب :

اَو : **ow** اِی : **ey**

مصوت های کوتاه :

اَ : **a** اُ : **o** اِ : **e**

صامت ها :

چ : **č** خ : **x** ش : **š** غ : γ

ق : **q** گ : **g** و : **v**

توضیحات :

ــ همزه با علامت " ` " و "ع" با نشانهٔ " ‘ " بر روی مصوت های کوتاه درج شده است .

ــ و ، [عدول از "او" (ü) به "ای"(i)] : oee

[در گویش لاری ، حرف " و" واژه ها یی مثل [یاقوت ، بلور ، حور ...] با تلفظ زبان رسمی فارسی که به شکل مصوت بلند ادا می شود ، متفاوت است ؛ یعنی ، واج " و " در این کلمات از لفظِ او (oo) به (ee) عدول می کند وصدایی مرکب از این دو می سازد ! به همین خاطر ازعلامت " ، " بعد از " و " استفاده و درآوانگاری [oee]نشان داده شد، شاید بتوان به این تغییر تلفظ ، اشاره کرد .]

ــ طبق روال مرسوم ، تشدید با دو حرف مشابه متوالی نشان داده شده است .

ــ در گویش اصیل لاری به جای انواع "ه ـ ح" همزه به کار می رود ؛ از این رو ، کلماتی مثل "هر" اَر ثبت شده و `ar آوانگاری شده است !

واج هایی که در عربی متفاوتند لیکن در گویش های مورد مطالعهٔ ما یکسان ادا می شوند ــ همه ــ با یک نشان آمده اند . مثل : س ـ ص ــ ث ...)

ــ ابتدای همهٔ مصراع ها و آغاز اسامی خاص با حرف بزرگ آوانگاری شده است .

ــ کسره اضافه (e) در بین برخی از ترکیبات اضافی از مضاف جدا شده است تا معنی واژه با سهولت بیشتری دریافت شود ؛ اما (e) آمده در آخر ابیات ، شکل مخفف فعل ربطی است که در محاوره رسمی نیز همین گونه تلفظ می شود !